

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 4-2-1998

Αριθ. Γνωμ. 3

Π ρ ο ς

Το Υπουργείον Δημοσίας Τάξεως
Ελληνική Αστυνομία
Κλάδος Διοικητικής υποστήριξης
Δ/νσεις Μελετών
Τμήμα Νομικών Υποθέσεων

Επί του τεθέντος δια του υπ' αριθ. 3006/1/29-γ' από 7-1-98 ερωτήματός σας, έχομεν την τιμή να σας γνωρίσομε ότι σύμφωνα με το άρθρ. 25 § 2 ν. 1756/88, η γνώμη μας είναι η ακόλουθη: Με το άρθρ. 8 § 12 του ν. 2515/25.6.97 ορίστηκε ότι ο έλεγχος της εφαρμογής των οριζομένων από τις διατάξεις του άρθρ. 8 για τα έτη 1998 και επόμενα, ανατίθεται στο ΣΔΟΕ και στη Δημοτική Αστυνομία. Το άρθρο 8 ρυθμίζει τις προϋποθέσεις, τους όρους, τη διαδικασία, τα δικαιολογητικά, για τη χορήγηση αδειών και την εν γένει λειτουργία των "ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων" που λειτουργούν σε καταστήματα εν γένει ψυχαγωγίας (αίθουσες συλλόγων, ξενοδοχεία, καφενεία κλπ). Το ερώτημα που τίθεται είναι, αν ο έλεγχος των κέντρων αυτών ανατίθεται πλέον μόνο στο ΣΔΟΕ και στη Δημοτική Αστυνομία, αποκλειομένης της Αστυνομικής Αρχής, ή αν είναι συντρέχουσα η εξουσία

ελέγχου και για τα τρία αυτά ελεγκτικά όργανα.

1. Από τη λογική ερμηνεία της παρατεθείσης διατάξεως της παραγρ. 12 του άρθρ. 8, προκύπτει ότι ο νομοθέτης σε καμιά περίπτωση δεν είχε λόγο να αποκλείσει τον έλεγχο από τον κατ' εξοχήν φορέα προληπτικού και κατασταλτικού ελέγχου, όπως είναι οι Αστυνομικές Αρχές. Άλλωστε αν αυτό συνέβαινε, ρητώς θα προσέθετε και τη λέξη "αποκλειστικώς" προς άρση κάθε αμφιβολίας. Αντίθετα το ότι εξ ίσου όλοι οι αρμόδιοι φορείς έχουν αρμοδιότητα προκύπτει και από το γεγονός ότι το 1997 πάλι με την παραγρ. 12, είχε αναθέσει στην Αστυνομική Αρχή παράλληλα με το ΣΔΟΕ, τους σχετικούς ελέγχους, απλώς λόγω ποικιλίας, αρμοδιοτήτων και καθηκόντων έκρινεν ο νομοθέτης ότι δεν θα επαρκούσε η Αστυνομική Αρχή ώστε να υπάρχουν πλήρεις και ασφαλείς έλεγχοι σε όλη την Επικράτεια, λόγω της εκτάσεως του νέου αντικειμένου.

2. Κατ' εφαρμογήν του άρθρ. 8 § 13 γ' ν. 2515/97 εξεδόθη η υπ' αριθ. 1125278/1435/Τ και Ε.Φ. από 3-12-97 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και αποκέντρωσης και Οικονομικών η οποία στο άρθρ. 5 § 2 ορίζει ότι αρμόδια ελεγκτικά όργανα είναι αποκλειστικά το ΣΔΟΕ και η Δημοτική Αστυνομία και όπου δεν λειτουργεί Δημοτική Αστυνομία, ο έλεγχος ενεργείται από το ΣΔΟΕ και από εντεταλμένο για το σκοπό αυτό Όργανο του οικείου ΟΤΑ. Είναι φανερό όμως ότι η υπουργική απόφαση που διατυπώνει και καθορίζει μόνο τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ν. 2515/97, δεν επιτρέπεται να θέτει νέους εντελώς, νομικούς κανόνες που δεν προβλέπονται από τον ίδιο το νόμο, ο οποίος ούτε

"αποκλειστικό" θεωρεί τον έλεγχο από το ΣΔΟΕ και τη Δημοτική Αστυνομία, ούτε, μπορεί το πρώτον με την Υπουργική απόφαση να υποκατασταθεί η τελευταία, από ένα απλό εντεταλμένο όργανο του Δήμου, σε ατομικό δηλαδή επίπεδο. Το πράγμα είναι και περίεργο, διότι ένα άτομο δεν έχει ούτε δυνατότητα ασφαλούς και αδιαβλήτου ελέγχου, αλλά και δεν είναι εξοπλισμένο με ανακριτικά καθήκοντα, ώστε να βεβαιώσει αξιόποινες πράξεις, να συλλάβει παρανομούντες ιδιοκτήτες κέντρων και παίκτες, ανηλίκους, κλπ. Η υπουργική λοιπόν αυτή απόφαση εξεδόθη καθ' υπέρβαση εξουσιοδοτήσεως ως προς τα δύο αυτά σημεία, γεγονός που αντιβαίνει και προς την αρχή προστασίας του Δημοσίου συμφέροντος που διαρρέει κάθε διοικητική πράξη (Δαγτόγλου Διοικ. Δικ. 1984 σελ. 131). Εν ταυτώ δε αντιβαίνει εμμέσως και προς την αρχή της διακρίσεως των εξουσιών, αφού ο Εισαγγελεύς δεν θα μπορούσε να παραγγείλει συγκεκριμένους ελέγχους στην Αστυνομική Αρχή που έχει γενικά προανακριτικά καθήκοντα (άρθρ. 33§ 1, 37 ΚΠΔ) και φυσικά δεν θα μπορούσε να καταφύγει σε εντεταλμένα όργανα του Δήμου, προκειμένου λχ να συλλάβει ιδιοκτήτες και παίκτες επιδιδομένους καθ'έξιν και κατ' επάγγελμα σε χαρτοπαιξία ή οπλοφορούντων ατόμων εντός των κέντρων κλπ (άρθρ. 8, 9 ΒΔ 29/71).

3. Είναι κατόπιν τούτων σαφές ότι ο νομοθέτης ανέθεσε στο ΣΔΟΕ και τη Δημοτική Αστυνομία (όχι όμως και σε εντεταλμένο όργανο) τους όρους, τις προϋποθέσεις, τη διαδικασία, τα δικαιολογητικά, τη χορήγηση των αδειών

διενέργειας των ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων, την επιβολή των διοικητικών προστίμων του άρθρ. 8 § 1 ν. 2523/97 και μάλιστα αποκλειστικώς, δηλαδή η Αστυνομική Αρχή δεν αναμιγνύεται στον τομέα αυτό. Ό,τι όμως σχετίζεται με έλεγχο τελέσεως αξιοποιώντων πράξεων εντός των κέντρων αυτών, η Αστυνομική Αρχή έχει την ίδια δυνατότητα ελέγχων που έχουν και οι δύο, άλλοι φορείς. Άλλωστε αυτό εξυπακούεται και από το γεγονός ότι όλες οι ποινικές διατάξεις του ΒΔ 29/71 παραμένουν σε ισχύ πλην όσων ετροποποίησε το άρθρ. 8 § 15 του ν. 2515/97 του οποίου ο χαρακτήρας είναι πρωτίστως οικονομικός, ενώ το ΒΔ 29/71 στοχεύει ευρύτερα στην προστασία της νεολαίας, στην πάταξη της οργανωμένης απάτης μιας τουλάχιστον μερίδος ανυποψίαστων ή εύπιστων πολιτών, στον έλεγχο της καθ' έξιν και κατ' επάγγελμα τελουμένης χαρτοπαιξίας κλπ συνεπώς η διάκριση είναι σαφής και για τους λόγους αυτούς οι διατάξεις του ΒΔ 29/71 δεν εθίγησαν, συνεπώς η Αστυνομική Αρχή θα μπορούσε να διεξάγει τους ελέγχους της επί των παιγνίων, αντλούσα την εξουσία της και μόνον από τις διατάξεις του ΒΔ 29/71 και του άρθρ. 8 § 2 ν. 2523/11.9.97.

4. Περαιτέρω είναι επίσης ευνόητον ότι η ποικιλία, η εξέλιξη και οι νέοι τύποι που εμφανίζονται διαρκώς στην αγορά των παιγνιομηχανημάτων, προϋποθέτει δυνατότητα ασφαλούς ελέγχου αυτών από ειδικευμένους επιστήμονες και τεχνικούς. Για το σκοπό αυτό και προκειμένου να μην υπάρχουν οι ατέλειες και οι συγχύσεις του παρελθόντος θεσμοθετήθηκε κατάλληλο όργανο, η

Γνωμοδοτική Επιτροπή Παιγνίων (ΓΕΠ) που υγάγεται στον Υπουργό Οικονομικών. Έργο της επιτροπής είναι μεταξύ άλλων (άρθρ. 2 στοιχ. Ε΄ ΠΔ 388/97 και άρθρ. 5 § 3 της 1125278/3.12.97 Κ.Υ. αποφάσεως του Υπουργού Εσωτερικών των Οικονομικών) να γνωμοδοτεί κυριαρχικά, οσάκις αμφισβητείται από την πλευρά του ιδιοκτήτη ή του υπευθύνου του καταστήματος, το είδος του διεξαγομένου παιγνίου που η διωκτική αρχή θεωρεί μικτό ή τυχερό είτε λόγω κατασκευής του μηχανήματος είτε λόγω ανεπιτρέπτου επεμβάσεως επ' αυτού. Σε περίπτωση ελέγχου αν μιν ο καταστηματοάρχης κλπ δεν αμφισβητεί τον χαρακτήρα του παιγνίου ως μικτού ή τυχερού, η μήνυση ή η διαδικασία του αυτοφώρου, θα ακολουθείται κανονικά. Αν όμως αμφισβητεί ο επιχειρηματίας τον χαρακτήρα του παιγνίου και το θεωρεί ψυχαγωγικό-τεχνικό, το γεγονός και μόνον αυτό συνιστά έλλειψη δικονομικής προϋποθέσεως που κωλύει την έναρξη της ποινικής διώξεως (Μπουρόπουλος Ερμ. Ποιν. Κωδ. σελ. 35). Στην περίπτωση αυτή η ελέγχουσα αρχή: α) Συντάσσει μήνυση κατά του επιχειρηματία την οποία διαβιβάζει αμέσως στον Εισαγγελέα Ποινικής διώξεως, κάνοντας παρά πόδας της μηνύσεως μνεία της αμφισβητήσεως και της παραπομπής του θέματος στην ΓΕΠ. β) Διαβιβάζει ταυτοχρόνως το σημείωμα ελέγχου που υποχρεωτικώς συντάσσεται εις τριπλούν, με την επιφύλαξη του υπευθύνου, στην ΓΕΠ, για γνωμοδότηση γ) Σφραγίζει το μηχάνημα, του οποίου ο χαρακτήρας αμφισβητείται, κατά τον τρόπο που διαγράφει η παραπάνω υπουργική απόφαση

(άρθρ. 5 § 3). Έως ότου παραληφθεί η γνωμοδότηση, δεν μπορεί να ασκηθεί ποινική δίωξη από τον Εισαγγελέα ο οποίος προκαλεί την επίσπευση της σχετικής διαδικασίας και στη συνέχεια αν η γνωμοδότηση είναι θετική, ασκεί την ποινική δίωξη κατά τις διατάξεις του ΒΔ 29/71.

5. Είναι αυτονόητο ότι η Αστυνομική Αρχή δεσμεύεται απολύτως όπως και τα άλλα ελεγκτικά όργανα από τη διαδικασία αυτή και δεν έχει καμιά νομική σημασία ότι δεν μετέχει στην Υπουργική απόφαση και ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως διότι η όλη εξέλιξη των σύγχρονων τεχνικών δεδομένων επέβαλε τον εκσυγχρονισμό μιας ατελούς μέχρι σήμερα ελεγκτικής διαδικασίας η οποία αφού κινείται εντός των ορίων της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, ισχύει απολύτως έναντι πάντων.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

(Handwritten signature)

Πρόεδρος Πρωτοδικαρχείος Παπαδάκης

Π.Π.